

בר ועמוק {דראפט 4}

מחזה קצר מאת דניאל בוצר

פרוייקט המחזאים #5

הדמויות:

אושר - שחקנית צעירה

חאבי- במאי סרטים

ז'אן- שחקן ותיק

פאולינה- צלמת הסרט והמפיקה {ואחת

הכותבות וגם אשתו של חאבי}

סט של סרט. בסט יש מיטה גדולה. חבאי ופאולינה כבר בסט. זוהי שעת לילה.

פאולינה: {מתעסקת עם המצלמה} נראה לי שהאור סבבה.

חאבי: שטיפה מלאה? הכל אחיד?

פאולינה: כן..

חאבי: שלא יהיו הצללות. אני צריך פה חופש תנועה מלא שלך!

פאולינה: יהיה בסדר.

חאבי: הסרט הזה הוא הכרטיס שלנו למגרש של הגדולים!

פאולינה: הלוואי. מי השחקנית?

חאבי: חדשה.

פאולינה: חדשה?

חאבי: כן.

פאולינה: ז'אן יודע שהוא הולך לשחק היום עם נון-אקטור?

חאבי: עוד לא.

פאולינה: לא טוב לנו בכלל.

חאבי: אני אטפל בזה.

היית צריך להביא את מיטל.

חאבי: לא מוכנה לשחק עם ז'אן.

פאולינה: למה?

חאבי: אמרה שהוא מאוד טכני... לא נתן לה שום רגש ובסופו של דבר זה פוגע בביצועים שלה {דפיקה בדלת}

נראה לי זאת היא... תהיי נחמדה!

פאולינה: אני תמיד נחמדה!

חאבי: אז היום במיוחד {פותח את הדלת. אושר נכנסת} היי מותק. מה שלומך?

אושר: היי חאבי. איך אני מתרגשת.

חאבי: גם אנחנו. בואי, תכנסי!

אושר: ואוו... הסט נראה מדהים.

חאבי: תודה. מהבוקר אנחנו עושים פה ארט... זאת פאולינה... הצלמת שלנו!

פאולינה: וגם המפיקה, אהלן.

אושר: היי, נעים מאוד!

פאולינה: ואני גם אשתו אגב אז שלא יכנסו לך מחשבות לראש, אה?

אושר: אין לך מה לדאוג.

פאולינה: אם אני לא אדאג, מי ידאג?

חאבי: היא סתם עושה הצגות. לשתות משהו?

אושר: לא תודה...

חאבי: אז אם את רוצה, תבקשי!

אושר: אין בעיה. תודה!

חאבי: ז'אן תיכף יגיע ונתחיל בחזרה בסדר?

אושר: ז'אן?

חאבי: הפרטנר שלך!

פאולינה: את לא יודעת מי זה ז'אן?

אושר: לא, למה?

פאולינה: את לא רואה סרטים?

אושר: לא כאלה. למה, הוא מוכר?

פאולינה: השחקן הכי עסוק בשנה האחרונה!

אושר: באמת?

חאבי: נו, פאולינה. בשביל מה אמרת לה את זה עכשיו? **{לאושר}** שזה לא ילחיץ אותך, אה?

פאולינה: בת כמה אמרת שאת?

אושר: לא אמרתי!

פאולינה: אוקיי, אז בת כמה את?

אושר: בת כמה אני נראית לך?

פאולינה 18?

אושר: הלוואי...אני בת 20 עוד חודשיים.

פאולינה: יש לך תעודת זהות?

אושר: בשביל מה?

פאולינה: אני צריכה לצלם אותך אומרת שאת משתפת בסרט מחזיקה את התעודת זהות שלך.

חאבי: זאת פרוצדורה כזאת שחייבים לעשות. כל השחקנים שלנו עושים את זה.

אושר:אוקיי **{מחפשת בתיק}** רשיון נהיגה תופס?

פאולינה: גם טוב. אז בואי, ותעמדי פה ליד הקיר. **{אושר לוקחת את הרשיון, מסדרת את השיער ונעמד ליד הקיר. פאולינה עם המצלמה}** תרימי את הרשיון ליד הראש שלך. מעולה. עכשיו אני אפעיל את המצלמה ותגידי שאת אושר ואת משתפת בסרט מבחירה ורצון. **{מפעילה ונכנסת למצב}**

אושר: עכשיו?

פאולינה: דברי. אני מצלמת!

אושר: אוקי...היי. אני אושר גולדמן ואני ממש שמחה על ההזדמנות להשתתף בסרט של חאבי. {פאולינה מפסיקה לצלם} טוב?

פאולינה: היה מעולה רק שהסרט הזה הוא גם שלי, לא רק של חאבי, כן? זה סרט של שנינו.

חאבי: באמת, פאולינה!

אושר: אני מצטערת.

פאולינה: אל תצטערי. פשוט תזכרי את זה.

חאבי: מה את רוצה ממנה? שחררי את הילדה.

פאולינה: איך תמיד כולם חושבים שזה סרטים רק שלך. כאילו מה? אני אוויר? אני עושה לפחות כמוך אם לא יותר וזה מתחיל להרגיז אותי שכולם חושבים שזה רק אתה!

חאבי: מותק מותק. מה פתאום. זה ממש לא נכון. זה ממש תחושה סתמית שלך. את ואני זה אחד.

פאולינה: סתמית?

חאבי: כן, בסך הכל אותי היא כבר פגשה אז מבחינתה אני זה הסרט...

אושר: אבל כבר לא. אל תדאגי. אני מבינה. זה הרבה עבודה לעשות סרט. לא התכוונתי לזלזל. באמת. אני ממש מצטערת...אני לא התכוונתי..לא התכוונתי לפגוע בך...מטומטמת. אני כזאת מטומטמת. אבלה, דפוקה....

פאולינה: {תופסת את עצמה} ואי, וואי. היי-היי... סורי.אני לא מאמינה. ממש הגזמתי אה? הכל טוב. באמת...

חאבי: כולנו פה לאותה מטרה בסופו של דבר.

פאולינה: נכון. הכל בסדר. לגמרי. {לאושר} אני לא כזאת. תאמיני לי... אינ מה זה מצטערת...זה ממש לא קשור אלייך.

חאבי: אז קדימה. נשאיר את זה מאחורינו?

אושר: כן, מאחורינו.

פאולינה: אני באמת מצטערת!

אושר: אני מבינה...גם אני..

פאולינה: אני אביא לך מים, טוב?

אושר: בסדר! {פאולינה יוצאת}

חאבי: זה לא קשור אלייך. אבא שלה בבית חולים עכשיו ולא בדיוק יודעים מה יש לו...

אושר: בוא נפסיק לדבר על זה...בבקשה...הכל טוב חאבי. באמת.

חאבי: בטוחה?...יופי!

אושר: חאבי?

חאבי: מה?

אושר: אנחנו נגמור עד 6:00?

חאבי: מה?

אושר: ב6:00 אני חייבת ללכת פשוט.

חאבי: לא אמרת לי על זה כלום! {פאולינה נכנסת עם כוס מים}

פאולינה: בבקשה מותק!

אושר: {לפאולינה} תודה. {לחאבי}למה, זה בעיה?

חאבי: פאולינה?

פאולינה: מה?

חאבי: היא צריכה ללכת ב6:00

פאולינה: מה? למה?

אושר: צבא, {פאוזזה}

פאולינה: כוס אוחתק הצבא הזה.

אושר: כן לגמרי.

פאולינה: אין ברירה. תגמרי עד 6:00, תלכי. {נועצת בחאבי מבט}

חאבי: רק תהיי מרוכזת.

אושר:ברור. ואתה משלם היום, נכון?

חאבי: כמו שסיכמנו.

אושר: תודה! {הדלת נפתחת וז'אן נכנס}

ז'אן: סורי. תאונה על איילון.

חאבי: למה תמיד אתה מאחר?

ז'אן: יש סיכוי שאתה כועס עליי כי אנשים מתו על איילון עכשיו?

חאבי: לא!

ז'אן:..חיכיתם הרבה?

פאולינה: ממש לא. מה קורה אהוב אחד?

ז'אן: בסדר גמור...קצת עייף!

חאבי: אני צריך אותך עם אנרגיות היום ז'אן!

ז'אן: ואני אהיה עם אנרגיות, ברבור. אל תדאג.

חאבי: זאת אושר, תכיר!

אושר: היי!

ז'אן: {לחאבי} יפה. {לאושר} היי, מה שלומך?

אושר: בסדר גמור!

ז'אן: כיף, אה?

אושר: לגמרי.

ז'אן: תמיד שמח לעבוד עם פרטנרים חדשים. עבדנו יחד? לא תמיד זוכר פנים.

אושר: זה הסרט הראשון שלי ככה שאין הרבה סיכוי.

ז'אן: פעם ראשונה?

אושר: כן.

ז'אן: ואי...בהצלחה מאמי. את נכנסת לעולם קסום. את הכי תהני.. מה שאת צריכה, אני פה לעזור לך.

אושר: תודה רבה.

ז'אן: סלחי לי שנייה. חאבי, אפשר רגע?

חאבי: כן {הולכים לדבר בצד}

ז'אן: עוד פעם חובבנית? אני צריך מישהי שתספק את הסחורה.

חאבי: ז'אן. היא מגוייסת ומאוד רוצה. לא יהיו לך בעיות.

ז'אן: אם אני רואה שזה פוגע לי במשחק אני חותך.

חאבי: לא ייקרה. אפשר להתחיל חזרה?

ז'אן: אתה הבמאי.

חאבי: טוב חברים. חברים. הלילה קצר. בואו חזרה טקסט זריזה ונצלם. בסדר?

אושר: בסדר.

חאבי: פאולינה, תביאי את התסריט ונקרא אותו זריז.

פאולינה: ואז חייבים לעבוד ברגליים. אני צריכה להראות להם זוויות.

חאבי: בסדר אבל זריז. השעה עכשיו 22:00 בלילה וזה משאיר לנו בדיוק שמונה שעות לעשות את הסרט הכי בן זונה שיצרו פה.

ז'אן: שמונה שעות? למה?

פאולינה: בגללה.

אושר: צבא!

ז'אן: מה, את חיילת?

אושר: 8200

ז'אן: לא נכן!

אושר: נשבעת לך!

ז'אן: את יודעת שהייתי קצין מבצעים בגלילות?

אושר: לא...לא ידעתי!

ז'אן: שנתיים בקבע. איפה את?

חאבי: טוב אפשר די? בדיוק דברתי על זה שאנחנו לחוצים בזמן!

אושר: מצטערת.

ז'אן: קדימה. {פאולינה מביאה להם את הטקסטים} מהתחלה?

חאבי: כן. אושר...את מתחילה!

אושר: בסדר. "אושר נכנסת לחדר, נעמדת ליד המיטה..."

חאבי: אושר מתוקה. את לא צריכה לקרוא את ההוראות בימיו. את מה שמודגש לא קוראים. רק ליד איפה שכתוב אושר!

אושר: אוי. סליחה...לא התכוונתי!

ז'אן: זה בסדר...הכל טוב.

חאבי: אז נתחיל שוב. בבקשה!

אושר: "הנה, זה חדר השינה שלי וזאת המיטה" {קוראת בהססנות}

ז'אן: "איזו מיטה. מעניין אם היא נוחה?"

אושר: המיטה הכי נוחה בעולם רק שיש איתה בעיה"

ז'אן: "מה הבעיה?"

אושר: "היא חורקת" {ז'אן מביט בחאבי}

חאבי: סליחה רגע. אושר!

אושר: כן?

חאבי: זה הבית שלך בסדר? את לא יכולה להיות מהוססת כזאת. את אישה חזקה שיודעת מה היא רוצה. תנסי להגיש את הטקסט בלי הססנות"

אושר: אוקיי. אין בעיה. שוב?

ז'אן: מהתחלה?

חאבי: כן!

אושר: "הנה, זה חדר השינה שלי וזאת המיטה" {פאודה} מה?

חאבי: אני מחפש איזה נתון לתת לך שיוציא את מה שאני מחפש...

ז'אן: אני יכול להציע משהו?

חאבי: מה?

ז'אן: תנסי לפתות אותי.

חאבי: בואו ננסה.

אושר: אז אני מפתה אותך?

ז'אן: תנסי...מה יש לך להפסיד?

אושר: "הנה, זה חדר השינה שלי וזאת המיטה"

חאבי: מעולה אושר. יופי ז'אן!

ז'אן: בכיף.

חאבי: תמשיכו!

ז'אן: "איזו מיטה. מעניין אם היא נוחה?" זה טוב ככה?

חאבי: מעולה אתה

אושר: "המיטה הכי נוחה בעולם רק שיש איתה בעיה" להמשיך עם הפיתוי, נכון?

חאבי: נכון!

פאולינה: אל תעצרו כל רגע...תנו לזה לזרום ואחרי זה הערות בסדר?

ז'אן: סגור. "מה הבעיה?"

אושר: מה? אה סליחה. "היא חורקת"

ז'אן: "מתי?"

אושר: "כשאני שוכבת"

ז'אן: "תני לי לבדוק את זה"

אושר: "בבקשה".

ז'אן: סליחה שאני עוצר אבל יש לי בעיה עם המשפט הבא. "תתכונני שהסדינים שלך יתלכלכו".

פאולינה: מה הבעיה עם המשפט?

ז'אן: נראה לי מין כזה לבן על לבן...אין סאב-טקסט וזה גם מגלה את מה שעומד לקרות. אולי אפשר להגיד במקום, שוב, אני רק מציע, כן? אולי משהו כמו "יש סיכוי שיתלכלכו לך הסדינים". ככה זה משאיר אופציה. או כן או לא ...

פאולינה: אני דווקא אוהבת "תתכונני שהסדינים שלך יתלכלכו". זה יותר חזק בעיני.

חאבי: בואו נשמע רגע את ההצעה של ז'אן.

ז'אן: תני לי את השורה לפני בבקשה.

אושר: "בבקשה".

ז'אן: לא...תני לי יותר מאחורה.

אושר: מאיפה?

ז'אן: מ"היא חורקת"

אושר: "היא חורקת"

ז'אן: רגע, לא הייתי מוכן. עכשיו.

אושר: "היא חורקת"

ז'אן: "מתי?"

אושר: "כשאני שוכבת"

חאבי: מעולה אושר!

ז'אן: "תני לי לבדוק"

אושר: "בבקשה"

ז'אן: "יש סיכוי שיתלכלכו לך הסדינים"

אושר: "הגיע הזמן שיתלכלכו קצת"

חאבי: רגע. לי זה לא משנה..פאולינה?

פאולינה: לא יודעת..

חאבי: מאמי, זה לא באמת משנה, נכון? אם לז'אן יותר נוח להגיד ככה אז למה להתעקש?

פאולינה: לא מתעקשת!

חאבי: ככה יהיה על כל משפט שכתבת?

פאולינה: זה ממש לא קשור שאני כתבתי את זה...אני חושבת מה הכי נכון לסרט...אין פה שום עניין של אגו.

ז'אן: הכל טוב.פאולינה. אני אגיד כמו שאת כתבת.

פאולינה: לא לא...תגיד איך שנוח לך...הכי חשוב שזה ייצא אמין.

ז'אן: בטוחה?

פאולינה: הכל טוב. יאללה, בואו נמשיך.

חאבי: טקסט שלך אושר..

אושר: "רק אם אתה נכנס...תוריד נעליים"

ז'אן: "אני מתכוון להוריד הרבה יותר מנעליים"

אושר: "ואו, איזה ארגז כלים"

חאבי: תני לי יותר הפתעה. לא ציפית, את מבינה?

אושר: אני אנסה שוב "ואו, איזה ארגז כלים" ככה?

חאבי: לגמרי...כל הכבוד!

ז'אן: אהבתי!

אושר: וכשאני אומרת את זה אני מתכוונת לזין שלו נכון? זה לא שיש ארגז כלים?

חאבי: כן אושר.

אושר: כי אם הוא נכנס עם ארגז כלים זה יכול לבלבל לא?

פאולינה: אני עושה פוקוס על הזין שלו ככה שאין סיכוי שיתבלבלו.

אושר: אה...

חאבי: זה הקסם של הקולנוע. הפריים. הוא שם את הפוקוס על מה שצריך.

פאולינה: הכנתי פה ברייק דאון מלא של הצילום. אין לך מה לדאוג. אנחנו נעבור אחרי זה שוט שוט שתביני איך זה הולך להתצטלם.

אושר: ברייק דאון?

חאבי: את כבר תביני בהמשך. ז'אן?

ז'אן: "עכשיו בואי לפה ונבדוק איך היא חורקת"

אושר: "פחדתי שלא תבקש"

חאבי: מעולה, אני חושב שיש לנו את זה.

אושר: הייתי טובה או שנעשה עוד חזרה?

חאבי: מעולה היית, מעולה!

פאולינה: כן. יש לך את זה.

ז'אן: לגמרי. אני מכיר כמה שחקניות מנוסות שאת עוקפת אותן בסיבוב.

אושר: באמת?

ז'אן: הייתי אומר לך סתם?

פאולינה: נעשה גם כמה טייקים, את תצאי מעולה.

אושר: אוקיי.

חאבי: בואו נרוץ ברגליים עם הסצינה. אני רוצה שנסגור את המרגע לרגע.

פאולינה: חשוב שתכירו איפה המצלמה נמצאת, לא להסתיר את השטינג.

חאבי: אז בעצם. אושר. את נכנסת ראשונה ונעמדת פה, ליד המיטה. את מחכה שז'אן יכנס ומתחילה את הטקסט שלך. בסדר?

אושר: אני צריכה לעשות משהו?

חאבי: לא משהו מיוחד..

פאולינה: את רואה איפה אני עומדת? אז רק תעמדי עם זווית כזאת שאני אתפוס את הפנים שלך.

אושר: אין בעיה. מה אני לובשת?

חאבי: יצאת מהמקלחת. את בתחתונים ומגבת על הראש.. בסדר?

אושר: בסדר!

חאבי: ז'אן נכנס..

ז'אן: אל תגיד לי, אני יודע. אני נכנס... שומר מעט מרחק בשביל המתח. ולאט לאט מתקרב. כמו צייד. מתקדם עם הטקסט כל משפט.

חאבי: בדיוק... כמו צייד. ואז אתה מוריד נעליים, מוריד את הסרבל וקופץ למיטה ואז את, אושר, בעצם מבחינה ב"ארגז כלים" ואומרת את המשפט שלך.

אושר: "ואוו, איזה ארגז כלים"

חאבי: בדיוק.

ז'אן: ומתחת לסרבל שלי אני לא לובש כלום?

חאבי: כן.

ז'אן: למה?

פאולינה: למה מה?

ז'אן: למה אני לא לובש כלום מתחת לסרבל?

פאולינה: כי ככה אתה... הדמות שלך אוהבת להרגיש חופשי מתחת לסרבל.

ז'אן: לא יודע. לא נראה לי סיבה מספיק חזקה.

חאבי: אולי נרטבו לך הבגדים וכל מה שהיה לך יבש זה הסרבל ספייר באוטו אז לבשת אותו.

ז'אן: ממה נרטבו?

חאבי: לא יודע... גשם!

ז'אן: גשם? אז הייתי מסתתר בחנות או נכנס לאוטו...

אושר: אפשר להציע משהו?!

פאולינה: נו?

חאבי: מה?

אושר: אולי זה דווקא יום ממש חם, כן? ואתה הזעת אז הורדת את הגופייה והתחתונים. נשאר רק עם הסרבל כי אי אפשר ללכת ערום ברחוב.

ז'אן: זיעה זה יותר סקסי מגשם.

אושר: גם אני חושבת.

חאבי: ז'אן... לך זה עובד?

ז'אן: אני יכול להסתדר עם זה!

פאולינה: אז מעולה. אפשר להתקדם כבר?

חאבי: כן... אז את רואה את ה"ארגז כלים" שלו אומרת את המשפט, הוא עונה לך את הרפליקה שלו עם ה"בואי נבדוק איך היא חורקת" את את הרפליקה "פחדתי שלא..." ואז את נכנסת גם למיטה. פה חשוב לי שתקחו את זה לאט... את צריכה בעצם להיות מעליו ולגעת בו בעדינות. אני חייב פה את הרומנטיקה שלכם. זאת בעצם הפעם הראשונה שאתם נוגעים. יש פה חיבור.

ז'אן: זה תמיד צריך להיות הפעם הראשונה. גם בטייק העשירי.

חאבי: נכון. תעלו על המיטה ונראה לכם זוויות! **ז'אן עולה על המיטה. אושר עולה אחריו. הם מאוד טכניים. אושר לא עושה נכון**

פאולינה: רגע. מותק... את צריכה לפתוח יותר למצלמה. אני הולכת לצלם מכאן אז אני צריכה שתרימי טיפה את הראש ותנסי לתחום את הציצי עם הידיים שייצאו יותר החוצה.

אושר: ככה?

פאולינה: תרדי רגע, אני אראה לך! **{אושר יורדת ופאולינה עולה על ז'אן}** את רואה מה אני עושה? עכשיו חשוב מאוד שתעשי תנועות גדולות של קדימה ואחורונה. כמה שהתנועה תהיה יותר גדולה זה נראה יותר טוב במצלמה. ותשימי את הידיים שלך על החזה שלו. עכשיו, כשאת רואה שאני מתחילה להסתובב. אני אגיע עם המצלמה מפה ואתפוס אתכם מאחורה. ברגע הזה חשוב לי שתתחילי להתרומם שאני אוכל לתפוס יפה את נקודת החיבור. ברור?

אושר: כן.

ז'אן: את תקלטי את זה בשנייה.

פאולינה: אחרי זה אני מתכוונת לעשות אקסטרים קלז-אפ אז חשוב לי שתעשי תנועות כמה שיותר עדינות כי זה ממש מקרוב וכל תנועה דרמטית לא נראית טוב. ככה **{עושה תנועות איטיות על ז'אן}**

אושר: זה ממש קטן!

פאולינה: כן... בדיוק ככה!

חאבי: מה את עושה?

פאולינה: מדגימה לה. אנחנו בלחץ של זמן פה ואתה הבאת שחקנית חדשה אז אין לי ממש ברירה נכון?

חאבי: לא, אבל נראה שאת נהנת קצת יותר מידי!

פאולינה: נהננת? אתה יודע מה... תעשה את הסרט המזויין שלך לבד... בהצלחה

חאבי: פאולינה? **{פאולינה יוצאת}** סליחה חבר'ה. לפעמים זה לא פשוט עסק משפחתי. מערבב את הבית עם העבודה. אני אלך להביא אותה. 2 דקות! **{יוצא אחרי פאולינה}**

ז'אן: קרועים שני אלה. אבל בגלל זה אני אוהב אותם.

אושר: לא... זה בגלל... אני יודעת. הם מבואסים שבחרו בי **{מתייפכת}**

ז'אן: **{מנחם אותה}** מה פתאום אושר. זה ממש לא קשור... באמת. את מעולה ואת יפה... וסקסית... הם פשוט זוג נורא ייצרי... את יודעת. ככה זה אומנים. נרגעת קצת?

אושר: כן...

ז'אן: יופי מתוקה. הכל טוב.

אושר: איזה אבהי אתה.

ז'אן: תודה. 3 ילדים.

אושר: מה?

ז'אן: תראי. **{מביא את הפלאפון שלו}** זאת הגדולה, מישל. שאני פשוט מאוהב בה. קסם של ילדה. רגישה ומוכשרת. התחילה כיתה א' עכשיו. ואלה התאומים שלי. עומר ושירילי.

אושר: אני לא מאמינה שאתה אבא.

ז'אן: מה הבעיה?

אושר: זה לא מפריע לאשתך?

ז'אן: לפני זה הייתי מחנך בתיכון פה בפתח תקווה!

אושר: מה?

ז'אן: אם משכורת של משרד החינוך אי אפשר לגדל שלושה ילדים בארץ הזאת אז היא שמחה. תאמיני לי.

אושר: ושלא נדבר על כמה חיילים מרוויחים.

ז'אן: לגמרי. תזכירי לי את השם?

אושר: אושר!

ז'אן: שם יפה.

אושר: אני גם מאוד אוהבת ז'אן!

ז'אן: ז'אן זה יוחנן בצרפתית.

אושר: די!

ז'אן: מוזמנת לבדוק בגוגל אבל אפשר רגע לדבר ביזנס?

אושר: ברור!

ז'אן: תראי... בגדול אין לי הגבלות וכאלה. אני די זורם אבל אצבעות בתחת זה ביג-נו-נו. בסדר?

אושר: אוקיי.

ז'אן: רוצה שתרגישי חופשייה אבל זה, פשוט מוציא אותי לגמרי מריכוז.

אושר: בלי תחת!

ז'אן: אני לא מבאס אותך אני מקווה!

אושר: לא.

ז'אן: אני יודע... לכל אחד יש איזו סטייה..

אושר: זאת לא הסטייה שלי.

ז'אן: ומה איתך?

אושר: מה?

ז'אן: גבולות?

אושר: אני לא יודעת.

ז'אן: אין משהו שאת שונאת שעושים?

אושר: נשיכות ודיגדוגים!

ז'אן: סגור. בלי נשיכות...

אושר: ודיגדוגים.

ז'אן: נלחץ על זה יד? {לוחצים ידיים}

אושר: אתה חושב שיש לי את זה?

ז'אן: את עוד בוסר אבל יש פוטנצייל. למה?

אושר: כי אני רוצה ללמוד משחק!

ז'אן: ואללה. וההורים?

אושר: הם מעדיפים שאני אלמד מקצוע אמיתי!

ז'אן: מה שהם לא מבינים זה שאין יותר אמיתי מזה! **{חאבי ופאולינה חוזרים. פאולינה נראית כאילו בכתה}**

חאבי: היי...סורי חבר'ה, חזרנו. בואו נמשיך. אני אסיים להראות לך את המהלך של הסצינה ואז נצלם ואני אתן הערות תוך כדאי, בסדר?

ז'אן: אז אין נתפוס סאונד?

חאבי: מקסימום נעשה יום אולפן להקלטות. אז קדימה נמשיך.

פאולינה: איפה היינו?

אושר: אני עליו ואת באקסטרים פלוז-אפ!

פאולינה: תודה. תעלה חאבי. **{חאבי מעכשיו מדגים עם ז'אן את כל המהלך}** אז אחרי זה יש את הביט של התנוחה הזאת, כן? עכשיו פה חשוב מאוד שתגדילי את הפיסוק כמה שיותר. בשביל שיראו לך את הפנים את תופסת את השיער עם היד שלך, תדגים לה חאבי!

חאבי ככה!

פאולינה: בדיוק ואת חייבת כל הזמן לשנות מימיקות... מבינה?

אושר: מימיקות?

פאולינה: פרצופים...ותשני כל הזמן...פרצוף כאילו קבלת כווייה **{מראה}** פרצוף הפתעה **{מראה}**, פרצוף "זאת תחושה חדשה" **{מראה}**. סיימנו עם זה ואתם עוברים ל99 כשאת על הגב. ככה. נותנים איזה 4-5 דקות, תדגימו בנים!. זה לא סיקוואנס ארוך ואז את עוברת לברכיים על הרצפה **{חאבי על הברכיים מול המפשעה של ז'אן}**...יפה...טועמת, טועמת טועמת. וכשז'אן מרגיש שהוא בשלבי סיום, נוגע בקטרזיס, נגמר הביט הזה, את מפסיקה ואז ז'אן מסיים את הסצינה על הפנים שלך....כל הסצינה הזה בערך 15 דקות. אני ממש אשמח לעשות את זה בוואן טייק כי זה מאוד מוסיף לאותנטיות

חאבי: וגם חוסך בעריכה.

ז'אן: זאת סצינה ממש ארוכה...לא כדאי לפרק אותה לכמה שוטים?

פאולינה: נעשה את זה כמה פעמים שצריך אבל הכי חשוב, בעיקר את אושר, לא להפסיק באמצע. אף פעם לא מספיקים באמצע...רק אם חאבי אומר קאט,

אושר: ברור.

חאבי: "שואו מאסט גו און"

פאולינה: צריכה לראות שוב את המהלך?

חאבי: היא תבין תוך כדאי עבודה!

ז'אן: קשה לי ככה עם האובר בימיו הזה.

פאולינה: ז'אן. לא תמיד יש זמן לאילתורים...כרגע אנחנו צריכים תוצאה.

ז'אן: אז זורקים את התהליך?

חאבי: רגע...יש לי רעיון. בואו נעשה 4-5 טייקים כמו שפאולינה הציעה ואחר כך אם יישאר זמן נעשה כמה טייקים שתוכל לאלתר בהם.

ז'אן: אתה הבמאי!

חאבי: פאולינה?

פאולינה: אם יישאר זמן, בכיף.

חאבי: אושר?

אושר: אבל ב6:00 חייבת לזוז!

חאבי: זוכרים! אז יאללה. תתפשטו ונתחיל לצלם. {ז'אן ואושר מתחילים להתפשט}

ז'אן: אושר, תנשמי. את תהיי מעולה!

אושר: אני רק מקווה שלא תתאכזב.

סוף